

jeg selvfølgelig meget vel ved, at Socialdemokratiet er principiel Modstander af indirekte Skatter, og jeg hørte ogsaa meget vel, at den ærede Ordfører udtrykkeligt sagde det, men han tilføjede — Rigsdagstidenden vil sikkert vise det, hvis den altsaa stemmer overens med de Ord, der faldt fra hans Læber —, at naar vi endelig skulde have indirekte Skatter, var den her foreslaaede Skat netop en Skat, der passede Socialdemokratiet godt. Jeg er imidlertid glad over, at det ærede Medlem, der nu talte, havde den lynsnare Forstaaelse af, at det er højt kompromitterende for en Skat, at det siges, at den stemmer med Socialdemokratiets Program, og at det er nødvendigt øjeblikkeligt at dementere dette, naar man ønsker Skatten en god Modtagelse.

Jeg maa dernæst sige, at jeg forstaaer ikke Logikken i den Opfattelse, at Udførselstold skulde kunne fordyre Hjemmeforbruget af vedkommende Vare. Den højeste Virkning, den kunde have i saa Henseende, maatte snarere være den modsatte, at samme Udførselen, saa at der blev større Udbud paa det hjemlige Marked, altsaa en lavere Pris.

Endelig maa jeg sige til det ærede Medlem, at det er fuldkommen forkert, at det er Arbejdet, der skal skaffe Renterne. Det er en højt slet Nationaløkonomi. Nej, det er Kapitalens Deltagelse i Arbejdet, der skaffer Renterne, og det skal slaas fast, at Renteindtægten her i Landet allerede er klækkeligt beskattet.

Finansministeren (Brandes): De tre første Talere i Dag, Ordførerne for de tre største Partier her i Tinget, har alle givet Lovforslaget deres Tilslutning. Det var for mig, som om tre store Vogne, om jeg saa maa sige, kørte frem, alle med fuldkommen Samstemning til, hvad der var foreslaaet fra Regeringens Side, og saa til sidst kom der en Tilhængervogn, det var det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), der rystende og vaklende sluttede sig til Toget, ikke vovende at rive sin Vogn løs. De tre første ærede Medlemmer maa jeg da maaske tage under eet eller nærmest under eet — deres Bemærkninger drejede sig nogenlunde om de samme Punkter —, medens jeg skal ofre den sidste ærede Taler nogle Bemærkninger for ham selv.

Der har først været talt om Lovforslagets Omfang, og hvorvidt det var tilstrækkeligt, naar Lovforslaget begrænsede sig til Aktier og lignende Værdipapirer,

eller hvorvidt det muligvis burde have medtaget Obligationer, og det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) og det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen) var enige i, at Lovforslaget burde nøjes med Aktierne og ikke, i alt Fald ikke foreløbig, medtage Obligationerne. Det ærede Medlem fra Stege (Jessen) stillede sig noget tvivlende. Jeg maa sige, jeg er fuldkommen overbevist om, at i Øjeblikket var der ingen Mulighed for at medtage Obligationer, men skulde man have medtaget dem — det vil jeg straks slaa fast ogsaa for Fremtidens Skyld —, kunde der ikke være Tale om at paalægge dem samme Afgift som Aktier. Jeg gaar ud fra, at ingen kan være i Tvivl om, at man da ligesom i Sverige maatte være gaaet til en langt mindre Afgift. I Sverige, hvor Obligationer medtages, er Afgiften af dem kun $\frac{1}{2}$ pro mille mod de $1\frac{1}{2}$ pro mille, som er Afgiften for Aktier. Jeg maa altsaa mene, at Spørgsmaalet kan udskydes. Det kan tænkes, at man vil tage det op, og naar det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) sagde, at denne Skat helst skulde være midlertidig, hvorved man ogsaa vilde komme ind paa et saadant Forslag, maa jeg sige, at alle Love er jo i og for sig midlertidige, de kan altid enten forandres eller ophæves, men jeg vil ikke gaa med til, at denne Lov paatrykkes Midlertidighedens Karakter, idet jeg nemlig bestandig har hævdet, og jeg skal senere komme til det igen, at hvis man overhovedet skulde gaa til en Om sætnings- og Stempelskat som denne, skulde den være vedvarende. Men naar en Gang Stempelloyen tages op til Revision — og det skal den i Samlingen 1918—19 —, er der Grund til ogsaa at komme ind paa denne særlige Stempelafgift, der slutter sig til selve Stempelloyens Tanke og Princip.

Et stort Spørgsmaal har det været, om Lovforslaget, naar det blev Lov, vilde indbringe det, det her blev anslaaet til, og flere ærede Medlemmer har, rimeligvis paavirkede af Artikler, fremkomne i Bladene, ment, at dette ikke vilde være Tilfældet. Jeg maa hævde, at den Opgørelse, der findes i Anmærkningerne, er paalidelig. Den er skaffet til Veje ved Oplysninger, man har faaet fra Grosserer-Societetets Komité, Vekselmæglerens og Vekslerernes Kursnoteringsudvalg o. s. v. Altsaa, selve Talene kan jeg indestaa for. Men saa er der gjort gældende, at denne Opgørelse tilhører Aaret 1913, og at dette ikke kunde regnes for et Normalaar. Ja, det er rig-